DEMANDS FOR GRANTS—(*contd.*)

DEMAND II—LAND REVENUE—(*contd.*)

MR. G. NARAYANAN TAMPI: Sir, I have nothing to add to what I submitted yesterday in my humble endeavour to explain the purpose behind the land policy of the Government. I have only to conclude by requesting the honourable member Mr. Narayana Pillai to see whether he could find his way to withdraw the motion in the light of the circumstances explained by me.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: After hearing that most interesting speech, may I know from the honourable member who spoke for the Government whether the Government would be more lenient in the case of applications for registry of lands such as those belonging to family temples and Government poramboke lands?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: Sir, "Kavus" which are of a religious nature would not be assigned at all. It has all along been the policy of Government not to deal with such lands without consulting the Devaswom Commissioner. As regards lands attached to family temples I may state that, so long as they belong to private persons, Government would not interfere with them, nor would they permit any interference from others. Hence no special mention has to be made about private "Kavus", private temple properties etc. All public lands, however, whether 'Kavus' or other porambokes, will be retained as Government land in public interests.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: May I know whether there are lands in Travancore registered to individuals and allowed to remain fallow?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: There are some such instances; and Government are taking vigorous steps to bring under cultivation every square inch of land, especially in view of the present food situation.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESVARAN PILLAI: Sir, the general policy in regard to the assignment of Government lands has already been explained very fully by the Chair and I wish merely to add a few words with reference to one or two aspects of the matter. Whatever may have been the policy before 1932 in regard to the assignment of Government lands, the position has been clearly defined in 1935. I would refer honourable members to the rule dated the 19th April 1935, namely,

> "Unauthorised occupation of all Government lands is objectionable and is strictly prohibited, after the date of the issue of these rules. Such unauthorised occupation will not entitle the occupant to get the land registered in his name without sanction."

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

In other words, the policy of assigning lands mainly on the ground that there has been *bona fide* occupation or improvements have been completely reversed and a definite rule has been laid down in 1935. Notwithstanding that rule, questions arose as to the *bona fide* occupations prior to 1932, and mahazars were got prepared in many cases by influential people evidencing such occupation. In other words, such class of persons based their applications not on any legal rights because they could not have them under the new rules but on moral rights. These are comprised mainly of three categories. The first class of persons were those who had already large areas of registered lands and who had encroached upon other equally large areas selfishly. The second class of people were those who on the alleged ground of beneficial improvement, made similar applications for registry of further areas. The third class of persons belonged to the backward communities who encroached upon lands without permission. I would first deal with the first two classes of people. In their case, there has been some laxity in the past with regard to the interpretation of the term *bona fide*. Government accordingly issued an order in 1941 that it should be only in exceptional cases that the discretion should be exercised in favour of those who had encroached upon Government lands. The circular is dated 19th April 1941, and it reads thus :—

> "Government wish to make it clear that there should be no compunction with regard to the encroachments deliberately effected. No plea of length of time for which such encroachers were in occupation or of the absence of objection by the departments concerned could be accepted for the grant of any concession to the unauthorised occupants. Government expect that this policy of theirs would be clearly understood and acted upon in regard to the treatment of encroachments."

I hope the honourable members of this House would appreciate the spirit behind these rules and would not complain if they were enforced rather strictly. In the case, however, of the backward communities Government have throughout been more sympathetic. I might at once bring to the notice of this honourable House that up to the end of 1117 nearly 9,500 acres have been assigned to the backward communities and the Sachivottamapuram Colony itself is a standing example of what Government intend to do or can do in the direction of the uplift of backward communities. Nevertheless, there have been various unauthorised occupations by the members of backward communities as a result either of their own voluntary action or on behalf or at the instance of influential people behind who belonged to other communities and who used these people as a cover for acquisition of Government lands on concessional terms. Government do not wish to make an exception in the enforcement of the general rule merely because the unauthorised occupants belong to the backward communities. But in the case of *bona fide* occupation where improvements have been effected by the members of the backward community it will be ultimately registered in their favour. Government have and will continue to act sympathetically in their case. In other words Government have already ordered that in such cases while enforcing the rules against encroachment and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai]

eviction from encroachment, care will be taken to see that other suitable sites would be selected to offer in exchange and also facilities will be afforded for the occupation of those evicted from their holdings. The persons concerned, though they committed wrong are given a concession.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: May I know from the honourable member the point of time at which an occupation could be first treated as unauthorised.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: It was urged, Sir, that a man has encroached upon a certain land.....

PRESIDENT: I may make the last point clear and also add my appeal to that of the Chief Secretary. The Government take the view that longer a man has been in occupation the more benefit he has enjoyed in the land and less right he has to continue on the land and therefore when it has been put to me I have definitely passed orders as mentioned by the Chief Secretary.

MR. N. NARAYANA KURUP: സർ, നെല്ലെടുപ്പു സംബന്ധിച്ചും ആഹാരസാധനവിതരണം സംബന്ധിച്ചും ഉണ്ടായിരുന്ന നിയന്ത്രണം ശരിയായിരുന്നില്ലെന്നും അതിൽ കീഴ്ദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ശരിയായും ന്യായമായും നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും ഉള്ള കാര്യങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം ഹാജരാക്കിയിട്ടുള്ളതു. എന്നാൽ ആ ജോലിയ്ക്കു അർഹരാകുകയായിരുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശേഷിക്കുറവാണു, നിയന്ത്രണക്കുറവിനു കാരണമെന്നതുമേയില്ല. പക്ഷെ പലഹാരത്തിന്റെ ഗുണം അറിയുന്നതു് അതു് അനുഭവിക്കുമ്പോഴാണെല്ലൊ. അതുപോലെ നെല്ലെടുപ്പു പദ്ധതി ശരിയായിരുന്നൊ എന്നു്, സ്വലക്ഷം ഏക്കറിൽ നിന്നും ര. ൦ ലക്ഷംപറ നെല്ലാണു് സർക്കാരിനു വിലയ്ക്കുവാങ്ങാൻ സാധിച്ചതെന്നു അറിയുമ്പോൾ ഊഹിക്കാവുന്നതാണു്.

നെല്ലെടുപ്പിനുണ്ടാക്കിയ നിയമങ്ങളും നിശ്ചയിച്ച കോട്ടായും, വിളവനുസരിച്ചു് തിരുവിതാംകൂറിലെ സകലകർഷകനും അനുസരിക്കാവുന്നതായിരുന്നില്ലെന്നും തന്നെയല്ലാ അപ്രായോഗികവും നിയന്ത്രണരഹിതവുമായിരുന്നു. ആ പദ്ധതിയുടെ ദൃഷ്യംകൊണ്ടാണു് യാതൊരുനിയന്ത്രണംകൊണ്ടും ഉദ്ദേശിച്ചഫലം സിദ്ധിക്കാനിടയില്ലായിരുന്നെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. നിശ്ചയിച്ച കോട്ടായുടെ ക്രൂരതയും കീഴ്ദ്യോഗസ്ഥന്റെ കേവലം ര. ൫ രൂപാ ശമ്പളക്കാരായ പാവപ്പെട്ട കാര്യക്കാരന്മാരുടെ അധികാരപ്രമത്തതയും വിളവിന്റെ ഇത്തവണത്തെക്കുറവും കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞവിളവെടുപ്പിനു് കർഷകൻ അനുഭവിച്ചു നഷ്ടവും ദുരിതവും ബുദ്ധിമുട്ടും അവർണ്ണനീയമായിരുന്നു. ഈമാതിരി അനിശ്ചിതമായ വിട്ടുവീഴ്ചയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ഒരുപദ്ധതിനിശ്ചയിച്ചാൽ, ഏതു കർഷകനും ഒരുപോലെ അനുസരിക്കാവുന്നതും, ഏതുദ്യോഗസ്ഥനും വിവേചനാവകാശം കഴിയുന്നതും ഉപയോ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഗിക്കേണ്ടിവന്നതല്ലാത്തതും ആയിരിക്കണം. കഴിഞ്ഞനിയമസഭയിൽ ഏക്കറിന പുതിനഞ്ചുപറയിൽ കൂടാത്തകര പദ്ധതിയാലൊചിച്ചു. ഗവർമ്മെൻറ് അതിനെ അവഗണിച്ചു, ജനപ്രതിനിധികളുടെ അഭിപ്രായത്തിന് വിപരീതമായും, എന്നാൽ അവരുടെ അഭിപ്രായത്തണലിൽ നിന്നും പ്രായോഗികമല്ലാത്ത ഒരു കോട്ടാ നിശ്ചയിച്ചു. അപ്പോഠം, നിയമം അനുസരിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ലാതെ, വിളവുതന്നെ അധികാരികളെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തി എടുക്കേണ്ടതായിവന്നു. അതിനെതുടന്ന് കർഷകനു ഒരുപകൃതിയിൽനിന്നും മുതാലുക്കിലുള്ള ഇതരപകൃതികളിലെയ്ക്കുപോലും നെല്ലും കറുകളും സൌകര്യപ്രാത്ഥം കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും നിരോധനമായി. ദിവാൻജിഅവർകഠം അങ്ങിനെ നിരോധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അനുഭവം മറിച്ചായിരുന്നു. വലിയകൃഷിക്കാർക്കു ഒരുതാലൂക്കുതന്നെ പലപകൃതികളിലും രണ്ടോ മൂന്നോ താലൂക്കുകളിലും കൃഷിയുണ്ടു. എന്നാൽ സാധാരണ നെല്ലൊരുക്കുന്നതിൽ ഒരിടത്തുമാത്രമെ കളം കാണുകയുള്ളു. പാവ്ത്യക്കാർ വന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയല്ലാതെ കൊയ്യാൻ തരമില്ലാതായിവന്നു. പകൃതിയിൽ നിന്നും കളമിരിക്കുന്ന പകൃതിയിലെയ്ക്കു കറുകയൊ നെല്ലൊ മാറാൻ അനുവാദത്തിന് തഹശീൽദാരെയൊ പേഷ്കാരെയൊ സമീപിക്കേണ്ടിവന്നു. കോട്ടാ കൂടുതൽ കൊണ്ടു പാവ്ത്യകാരെ നെല്ലുഅളന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതായും വന്നു. മുക്കം പറഞ്ഞാൽ നെല്ലിൻെറ വിളവു തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനും കൊട്ടാ നിശ്ചയിച്ചെടുക്കുന്നതിനും, പാവ്ത്യകാരായിരുന്ന പരമാധികാരി. അപ്പോഠം നിശ്ചയിച്ചാൽ ൧൦൦൦ വിളവുള്ളതു് ൪൦൦ ആകും. ൪൦൦ വിളവു് ൧൦൦൦ ആകും എന്നനിലവന്നു. പാവ്ത്യകാർക്കൊയ്യാൻ അനുവാദം തരുന്നതിനും, മെതിച്ചു തീരുന്നതനുസരിച്ചുവന്ന വിളവു എടുക്കുന്നതിനും എല്ലാകർഷകർക്കും വലിയ നഷ്ടംവന്നിട്ടുണ്ടു. ചിലകർഷർക്കും യജമാനനെ പ്രീതിപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടു വലിയലാഭവും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു. പാവ്ത്യകാരൻ വരാത്തതാമസംകൊണ്ടു മിഥുനം ൧൦ നുവരെയായിട്ടും വിളവെടുപ്പു കഴിയാത്തസ്ഥലങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. മുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ ആകെ വിളഞ്ഞനെല്ലും, വിളഞ്ഞതായി പാവ്ത്യകാരന്മാർ റിപ്പോട്ടു കൊടുത്തനെല്ലും ആയി മൂന്നു്, ഒന്നു് എന്ന ഒരു അനുമാനം നിശ്ചയിക്കുന്നതു് ശരിയായിരിക്കും. പാവ്ത്യകാരുടെ സേവയുണ്ടെങ്കിൽ ഉള്ള വിളവും കുറക്കാമെന്നും, കോട്ടാകൊടുക്കാൻപോലും വിളവില്ലെന്നുന്യായേന കൊടുക്കാതിരിക്കാമെന്നും പാവ്ത്യകാരുടെ കച്ചീട്ടിലുള്ളതുകഴിച്ചു് അമിതവിലയും വാങ്ങി ലാഭംമുണ്ടാകാമെന്നു വിന്നതിനാൽ പലനഷ്ടങ്ങളും കർഷകനും ഗവണ്മെൻറിനും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. Narayana Kurup]

ഉണ്ടായി. പാവപ്പെട്ട കർഷകന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ആയിരപറ നിലമുടമസ്ഥന്മാർപോലും വിളവു അളവു കാണിക്കുന്നതിനുമുമ്പു ഉഴവുനടത്തിച്ചു വിളവിൽ നിന്നും കുലിച്ചിലവു വകവച്ചിട്ടു വീണ്ടും കുലിച്ചിലവിനുവകയിക്കുന്ന നെല്ലു് ലാഭപ്പെടുത്തി വിറ്റു വരുന്നുണ്ടു്. കുട്ടനാട്ടിൽത്തന്നെ ഒരുകാലത്തു് ഉദ്ദേശം പതിനായിരം കുടുംബങ്ങളിൽ വിളവു് പാകപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അപ്പോഴും പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ ദിവസത്തെ കാലാകാലത്തു പോകാൻ സാധ്യമല്ല. ഒരു പർച്ചേസിംഗ് ആഫീസർക്കോ, തഹസീൽദാർക്കോ ഇക്കാര്യം പരിശോധിക്കാനും സാധ്യമല്ല.

ഇതിൽനിന്നെല്ലാം കേവലം ഒരു താഴ്ന്നയുദ്യോഗസ്ഥന്റെ വിവേചനത്തിനു് ഇടംകൊടുക്കുന്നതിനിയുള്ള ഒരു പദ്ധതി നിശ്ചയിച്ചതാണു, കഴുപ്പുമെന്നു് അതുകൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കാവുന്നതാണു്. എന്നാൽ ആദ്യം നിയമസമിതിയിൽ കൂട്ടത്തായി പറഞ്ഞ ഏക്കറിനു ഫ ഉ എന്നുള്ള കോട്ടാ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, താഴ്ന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ വിവേചനാധികാരത്തിനു് അവശ്യമേ വരികയില്ലായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കിട്ടിയതിനേക്കാൾ മൂന്നിരട്ടി നെല്ലു് കിട്ടുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

അടുത്ത വിളവെടുപ്പിനു് പുതിയ ഒരു പദ്ധതി നിർദ്ദേശിച്ചതായി അറിയുന്നു. അതു കഴിഞ്ഞ വിളവെടുപ്പിനു നിശ്ചയിച്ച പദ്ധതിയെക്കാൾ മെച്ചമാണോ എന്നും, അതിലും പഴയ പാവപ്പെട്ട കർഷകരുടെ വിവേചനാധികാരം സർവ്വഥാ ചെലുത്തേണ്ടതായി വരുമോ എന്നും, വീണ്ടും കഴുപ്പുവും അനിയന്ത്രണവും കർഷകനു ബുദ്ധിമുട്ടും നഷ്ടവും വരുമോ എന്നും ആലോചിക്കേണ്ടതായുണ്ടു്. അതിനെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ ഗവർമ്മെൻറുത്തരവു് എന്തായാലും ഇപ്രകാരമാണെന്നു തോന്നുന്നു. "അടുത്ത വിളവെടുപ്പിനുള്ള പദ്ധതിയെപ്പറ്റി ഉപദേശക സമിതിയുമായാലോചിച്ചതിൽ, അതു വിളവിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയായിരിക്കണമെന്നും, വിളവു് സെറ്റിൽമെൻറു പാട്ടത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി അറിയേണ്ടതാണെന്നും, എന്നാൽ സംശയമുള്ള നിലങ്ങളിലെ വിളവു സംബന്ധിച്ചു്, കീഴ് ജീവനക്കാരോ അസ്സസ്സർസൊ വയലുകൾ പരിശോധിച്ചറിയണമെന്നും, വയലിന്റെ തരവ്യത്യാസംകൊണ്ടോ വിത്തുവിത്തിന്റെ വ്യത്യാസംകൊണ്ടോ ടെനന്റിന്റെ സ്വഭാവംകൊണ്ടോ ചിലർക്കു് അന്യായമായ ലാഭവും, ചിലർക്കു നഷ്ടവും, സങ്കടവും, വരാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, വിളവു കുറവുള്ളിടത്തു സ്ഥലപരിശോധനചെയ്തു കോട്ട നിശ്ചയിക്കണമെന്നും അല്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ സെറ്റിൽമെൻറു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പാട്ടം അടിസ്ഥാനമാക്കി കോട്ടാ നിശ്ചയിക്കണമെന്നും, ഏതു നിലയിലും ആവശ്യം കഴിഞ്ഞധികമുള്ളതു വിലയ്ക്ക് എടുക്കണമെന്നും തീരുമാനിക്കയുണ്ടായി. "

ഈ പദ്ധതി കഴിഞ്ഞ വിളവെടുപ്പുപദ്ധതിയേക്കാൾ കേട്ടം മെച്ചമല്ല. താഴ്ന്ന ശമ്പളക്കാരുടെ വിവേചനാധികാരം പൊതുവേ ഉപയോഗിക്കേണ്ട ഒരു പദ്ധതിയാണെന്നും, ഏതുവിധ പരിശോധനയും നിയന്ത്രണവും ഫലപ്രദമാകാൻ തരമില്ലാത്തതാണെന്നുമാണെന്റെ അഭിപ്രായം. കഴിഞ്ഞ പദ്ധതിയും വിളവിനെയും ഏക്കറിനേയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയതായിരുന്നു. കോട്ടാത്തുകയുടെ ക്രമത്തൽകൊണ്ട്, വിളവിൽനിന്നും കൊടുക്കാൻ തരമില്ലാതെ വന്നതിനാൽ താഴ്ന്ന ശമ്പളക്കാരനെ വിളവു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തേണ്ടിവന്നതിനാൽ കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടായി.

സെറ്റിൽമെന്റുകാലത്തും, ഉദ്യോഗലോകം ഫരിശുദ്ധന്മാരല്ലായിരുന്നു. അവർ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കു വഴിപ്പെട്ട ഒന്നാംതരം നിലങ്ങൾ, നാലാംതരമായും, നാലാംതരം ഒന്നാംതരമായും രേഖയുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വിളവു തിട്ടപ്പെടുത്തിയാലും കർഷകനെ തൃപ്തരിക്കാൻ തരമില്ലാതെവരും. കാലദൈർഘ്യവും കാലാവസ്ഥാഭേദവും കൊണ്ട് അന്നത്തെ അറുപാട്ടമുള്ള ഒന്നാംതരം നിലങ്ങൾ ഇന്ന് മൂന്നു വിളവു കിട്ടാതേയും, നാലും അഞ്ചും തരങ്ങൾ ഒന്നാംതരങ്ങളായി ക്രമത്തൽ വിളവുള്ളവയായും വരാം. അവിടെയും താഴ്ന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ വിവേചനാധികാരം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എല്ലാസ്ഥലത്തും ഇപ്രകാരം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതായി വരികയും, ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് എല്ലായിടത്തും വിളവുസമയത്തു പോകാൻ ജോലിക്രമത്തൽകൊണ്ടു സാധിക്കാതെയിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ചിറയിൻകീഴിൽ നാവായിക്കുളത്തുള്ള എല്ലാ നിലങ്ങളിൽ സെറ്റിൽമെന്റു പാട്ടം മൂന്നു പറയും നാലുപറയുമാണ്. വിളവുതന്നെ മൂന്നിൽ ക്രമന്നില്ലെന്നു കഴിഞ്ഞ കണക്കുകൊണ്ടറിയാം. അവിടെത്തന്നെ ഏഴും എട്ടും മേനി വിളയുന്നിടത്തു് സെറ്റിൽമെന്റു പാട്ടം ആറും ഏഴും പറയാണ്. കൃഷിച്ചിലവും ആഹാരാവശ്യവും കഴിഞ്ഞു മിച്ചവും കാണുകയില്ല. ഇപ്രകാരം എല്ലായിടത്തും താഴ്ന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ വിവേചനാധികാരം ഉപയോഗിച്ചു നെല്ലെടുക്കാനേ തരമുള്ളൂ. അപ്പോൾ, പഴയപടി ആഞ്ഞൂറു പറ വിളയുന്നതു് ഇരുന്നൂറാക്കി കോട്ടാ എടുക്കാതിരിക്കാനും വിളവില്ലാത്തിടത്തു കോട്ടാവാങ്ങാൻ നിർബന്ധിക്കാനും ഉദ്യോഗസ്ഥനു സാധിക്കും.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. Narayana Kurup.]

അഴിമതിയും അനീതിയും കുഴപ്പവും നഷ്ടവും കർഷകനും സർക്കാരിനും അനുഭവിക്കേണ്ടതായി വരും. അതിനാൽ ഏതു വിളവിലും ഏതു കൃഷിക്കാരനും അനുസരിക്കാവുന്ന ഒരു കോട്ടാ നിശ്ചയിക്കയും ചിലവു കഴിച്ചു ക്രമേണ എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പദ്ധതി നിശ്ചയിക്കണം. അങ്ങിനെയായാൽ താഴ്ന്ന ശമ്പളക്കാരന്റെ വിവേചനാധികാരം പൊതുവെ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതായി വരികയില്ല. അസാധാരണ സംഭവങ്ങളാൽ ആ തോതും അനുസരിക്കാൻപാടില്ലാതെ വരുന്ന വയലുകൾ ഒർല്ലഭമേ കാണുകയുള്ളൂ. അവിടെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻതന്നെ നേരിട്ടുപോയി കോട്ടാ നിശ്ചയിക്കാനും സാധിക്കും.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: പിന്നെ ഏതു പദ്ധതി കൊള്ളാമെന്നാണ് മെമ്പരുടെ അഭിപ്രായം?

MR. N. NARAYANA KURUP: അതു ഗവണ്മെൻറും നിയമസഭയും ആലോചിച്ചു തീരുമാനിക്കേണ്ടതാണ്.

MR. K. DOMINIC JOSEPH: ഡിസ്ക്രീഷൻ ഉപയോഗിക്കേണ്ടെന്നാണൊ മെമ്പരുടെ അഭിപ്രായം?

MR. N. NARAYANA KURUP: ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം എന്റെ സ്നേഹിതൻ മനസ്സിലാക്കാതെ ചോദ്യം ചോദിച്ചതിൽ ഞാൻ മനസ്താപിക്കുന്നു. നിവൃത്തിയുള്ളടത്തോളം, പൊതുവെ ഡിസ്ക്രീഷൻ ഉപയോഗിക്കേണ്ടാത്ത ഒരു പദ്ധതിയുണ്ടാക്കണമെന്നേ ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുള്ളൂ. കൃഷിക്കാർക്കു സാമാന്യരീതിയുള്ള വിളവിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി പൊതുവെ അനുസരിക്കാവുന്ന ഒരു പദ്ധതിയുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ അതു വേണമെന്നേ ഞാൻ പറഞ്ഞതിനർത്ഥമുള്ളൂ. ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ച പദ്ധതി ഇവിടെ പറയണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നു. അതു കുട്ടനാട്ടിലെ വലുതും ചെറുതുമായ ഉദ്ദേശം 12000 കർഷകരുടെ യോഗത്തിൽ മുൻപു ചെയ്ത ഒരു തീരുമാനത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയും ഇരുപ്പൂനിലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് എനിക്കുള്ള അറിവിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയും പറയുന്നതാണ്. തണ്ണീർത്തടങ്ങളിൽ കൃഷിയില്ലാതെ വരുന്ന മുങ്ങിയ വിസ്തീർണ്ണം നീക്കിയാൽ ഉദ്ദേശം 3 ലക്ഷം ഏക്കറിൽ ഒരാണ്ടിൽ കൃഷിയുണ്ടെന്നു ഗവണ്മെൻറു കണക്കു വിശദപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതിൽ ഉദ്ദേശം പന്ത്രണ്ടു ലക്ഷംപറ നിലം ഒരു പൂനിലങ്ങളാണ്. അതതിനു ജന്മിയും പാട്ടക്കാരനും ക്രമേണ ഏക്കറിനു പന്ത്രണ്ടുപറ നെല്ലു തരണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതും വിഷമിക്കയില്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സഹായം കൂടാതെ തരികയും ചെയ്യും. ശേഷിച്ച

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ർ വു ലക്ഷപ്പറനിലവും ഇരുപ്പുനിലങ്ങളാണ്. ഓരോകൃഷിക്കും ജന്മിയും പാട്ടക്കാരനും കൂടി മുക്കാൽ പറ നെല്ലു തരേണ്ട വിധത്തിൽ ഏക്കറിനു ഏ പറ നെല്ലു നിശ്ചയിച്ചാൽ ഏവരും സസന്തോഷം തരുന്നതായിരിക്കും. ഇതിനും പുറമേ, സകല കേട്ടായും ചിലവും കഴിഞ്ഞു പതിനായിരം മുതൽ ഒരു ലക്ഷം വരെ അധികമുള്ള ഉദ്ദേശം ൨൦൦ ജന്മികളേയും പാട്ടക്കാരേയും ഈ നാട്ടിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അതിൽ നിന്നും ശരാശരി പതിനായിരപ്പറ നെല്ലും എടുക്കാൻ സാധിക്കും. ഇതു കൂടാതെ ൫൦൦ പറ മുതൽ ൧൦൦൦ പറവരെ കൂടുതൽ തരാവുന്ന ഇടത്തരം ജന്മികളും കൃഷിക്കാരും ഈ നാട്ടിലുണ്ട്. മേൽ പറഞ്ഞ തോതിൽ, ഒരുപ്പു നിലങ്ങളിൽ നിന്നും ഉദ്ദേശം ൧൫൦൦൦ പറ നെല്ലും ഇരുപ്പുനിലങ്ങളിൽ നിന്നും ൬ ലക്ഷപ്പറ നെല്ലും ജന്മികളും വലുതും ചെറുതും ആയ കൃഷിക്കാർ ഇവരിൽ നിന്നും ൨൧ ലക്ഷപ്പറ നെല്ലും ഉൾപ്പെടെ ഉദ്ദേശം ൧൦൫ ലക്ഷപ്പറ നെല്ലു വിലയ്ക്കു വാങ്ങിക്കാൻ ഒരു സ്ഥലവിഭാഗവും ഇന്നത്തെ പുതിയ പദ്ധതിപ്രകാരം ഒഴിവാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ കിട്ടുന്നതാണ്. പുതിയ പദ്ധതിപ്രകാരവും ൧൦൫ ലക്ഷപ്പറനെല്ലേ കിട്ടുകയുള്ളൂവെന്ന് ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും വിശദീകരിക്കയുമുണ്ടായി.

MR. K. DOMINIC JOSEPH : കൂടുതൽ വിളവുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും എടുക്കുന്നതുപോലെ വിളവു തീരെയില്ലാത്ത സ്ഥലത്തുനിന്നും എടുക്കണമെന്നാണോ മെമ്പർ പറയുന്നത്.

MR. N. NARAYANA KURUP : പിന്നെയും എൻറെ സ്നേഹിതൻ ചോദിക്കുന്നത് അത്ഥം മനസ്സിലാക്കാതെയാണ്. അധികമുള്ള നെല്ലു മുഴുവൻ എടുക്കാൻ ഗവണ്മെൻറിനധികാരമുണ്ട്. എല്ലാകർഷകനും അനുസരിക്കാവുന്ന കോട്ട നിശ്ചയിച്ചാൽ യാതൊന്നും നഷ്ടപ്പെടുകയുമില്ല. ഞാൻ നിർദ്ദേശിച്ച കോട്ട അനുസരിക്കത്തക്ക വിളവില്ലാത്ത സ്ഥലം വളരെ വളരെ അപൂർവമായിട്ടേ കാണുകയുള്ളൂ. വിളവുകുടുതലുള്ളവർ കോട്ടാകഴിഞ്ഞു അവരുടെ ചിലവിനുള്ളതു കഴിച്ചുള്ള ബാക്കി കൂടിതരണം. വിളവുകുറഞ്ഞടത്തു നിന്നും കോട്ടാ മാത്രം എടുക്കുകയും ചെയ്യാം. ഈരീതിയിലായാൽ, കൊയ്യുന്നസമയത്തു്, അന്നവാടത്തിനോ, കുറുയോ നെല്ലോ ഒരു താലൂക്കിൽ സൌകര്യമുള്ള സ്ഥലത്തു മാറുന്നതിനുവാടത്തിനൊ, വിളവു് ഓരോസമയത്തും ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തേണ്ട ബുദ്ധിമുട്ടോ നഷ്ടമോ കർഷകനുണ്ടാകയില്ല. ഈ കോട്ടകളെല്ലാം കർഷകൻ സർക്കാർ നിർദ്ദേശിക്കുന്നിടത്തു് അവരുടെ ചിലവിൽ അളന്നേല്പിക്കയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അപ്പോൾ കൂടുതൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. Narayana Kurup.]

ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളച്ചെലവോ, നെല്ല് അളന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള ചെലവോ ഗവണ്മെൻറു വഹിക്കേണ്ടതായൊ ആ ചെലവു്, സാധുക്കൾക്കു കൊടുക്കേണ്ട വിലയിൽ കുട്ടേണ്ടതായൊ വരുന്നതല്ല. ഇതിനും പുറമെ, കർഷകൻ നല്ലനെല്ലായി ഉണക്കും കുറവും തീർത്തു് കർഷകൻ അളക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണു്. ഇപ്പോഴുള്ള നെല്ല പരിശോധിച്ചാൽ ഉണക്കില്ലാതേയും ധാരാളം പതിരുചേർന്നും കാണുന്നു.

ഇപ്പോഴും നിശ്ചയിച്ച പദ്ധതിയെപ്പറ്റി ഉപദേശകസമിതി ഗാഢമായി ചിന്തിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണെന്റെ അഭിപ്രായം. ചിന്തിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ചൂടപാത്രത്തിൽനിന്നും അടുപ്പിലേയ്ക്കു ചാടുന്നതുപോലുള്ള പുതിയ പദ്ധതിയെ അവർ അനുകൂലിക്കയില്ലായിരുന്നു.

ഇതിനും പുറമെ, ഒസറിൽമെൻറുകാലത്തെ അധികനിലങ്ങളും ഇന്നുപുരയിടങ്ങളായിട്ടുണ്ടു്. അതിനെപ്പറ്റി തരം തിരിച്ചു് ലിസ്റ്റു വർത്തുന്നില്ലെന്നും, പുരയിടമാക്കിയവർ അപേക്ഷകൊടുത്തു വിവരം ധരിപ്പിച്ചു്, ഒഴിവാക്കിക്കൊള്ളാമെന്നും നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതായറിയുന്നു. അതിനും കർഷകൻ ബുദ്ധിമുട്ടും നഷ്ടവും സഹിച്ചു് അധികാരികളുടെ പടിക്കൽ നില്ക്കണമെന്നുവന്നാൽ സങ്കടമാണു്.

പുതിയ പദ്ധതിയുടെ അപ്രായോഗികതയും കർഷകനുണ്ടാകാവുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടും കഷ്ടനഷ്ടം വിശദീകരിച്ചു്, ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായുള്ളതും താഴ്ന്നജീവനക്കാരുടെ ഡിസ്ക്രീഷൻ നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം ഉപയോഗിക്കേണ്ടുന്നതുമായ ഒരു പദ്ധതി നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നു മാത്രമെ എനിന്റെ ഉപക്ഷേപംകൊണ്ടുദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

MR. C. M. JOSEPH (*Changanacherry*): സർ, ഇതു് ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പ്രശ്നമായതുകൊണ്ടു ഇതിനെപ്പറ്റി രണ്ടുവാക്കു പറയേണ്ടതു് എന്റെ ചുമതലയാണെന്നു് ഞാൻ കരുതുന്നു. ഗവണ്മെൻറു് സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണു് നെല്ലുവിതരണപദ്ധതി നടപ്പിലാക്കിയതു്. പക്ഷേ ഗവണ്മെൻറു് ഇതുവരെ ഈ കാര്യത്തിൽ വിജയം പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു് സംശയമാണു്. ഗവണ്മെൻറു നല്ല ഉദ്ദേശത്തിൽ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ പദ്ധതികളും നടപ്പിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതു് സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാണു്. വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വഴിയല്ലാതെ അതിനെ നടപ്പിൽവരുത്താൻ സാദ്ധ്യമല്ല. കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഇടയിൽ നടക്കുന്ന അഴിമതികളും എന്തെല്ലാമാണെന്നു് പലരും പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരു കാര്യം എനിക്കു ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പ്രത്യേകം കൊണ്ടുവരേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. ഗവണ്മെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് ജനങ്ങളെപ്പറ്റിയോ ജനപ്രതിനിധികളെപ്പറ്റിയോ ലവലേശം വിശ്വാസം ഇല്ലാതായിട്ടാണ് കാണുന്നതു്. ജനങ്ങളെന്നു് വച്ചാൽ ഗവണ്മെൻറിനെ ചൂഷണംചെയ്യുന്ന ഒരു വർഗ്ഗക്കാരായിരിക്കുമെന്നാണു് സാധാരണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ബോദ്ധ്യം. എന്നാൽ പരമാർത്ഥം അങ്ങനെയല്ല. ഗവണ്മെൻറുമായിട്ടു സഹകരിച്ചു്, ഗവണ്മെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു നേരിട്ടുന്ന പ്രയാസങ്ങളെ ദൂരീകരിക്കുന്നതിനു് എന്തെല്ലാം മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടോ അവയെ ആരായുകയും അവരെ സഹായിക്കയും അവരോടു് സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ തയ്യാറുള്ള ജനങ്ങൾ ഓരോ ദിക്കുകളിലും ധാരാളം ഉണ്ടു്. എന്നിരുന്നാലും ഗവണ്മെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവരെ കണ്ടുപിടിക്കുകയോ സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്ന അവസരത്തിൽ അവരെ അന്വേഷിക്കുകയോ നെല്ലുവിതരണപ്രശ്നങ്ങൾ മുതലായവയെ സംബന്ധിച്ചു് അവരുമായിട്ടു് ആലോചിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഈ സംഗതി എന്തോ രഹസ്യമായ ഒരു പ്രവൃത്തി എന്നാണു് അവർ കരുതുന്നതു്. തീർച്ചയായിട്ടും അവർക്കു നേരിട്ടുന്ന എല്ലാ പ്രയാസങ്ങളിലും പ്രവൃത്തികളിലും അവരെ സഹായിക്കാൻ ജനപ്രതിനിധികൾ തയാറാണു്. ഉദാഹരണമായി ഞങ്ങളുടെ താലൂക്കിൽ ഈ അരിവിതരണം സംബന്ധിച്ചു് പലഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും പരാതികൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഞാൻ ഈ വിവരം സ്ഥലം തഹശീൽദാരോടു് അറിയിക്കുകയും ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു് വേണ്ട അന്വേഷണം ജനപ്രതിനിധികളെ കൂട്ടിവച്ചു് നടത്തി പരാതിക്കാരെ സമാധാനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം അപ്രകാരം ചെയ്യാമെന്നു പറഞ്ഞതല്ലാതെ യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. എന്റെ ചെലവിന്മേൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി സഞ്ചരിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ സംഗതികൾ ഒന്നും നടന്നില്ല. കൂടാതെ ഓരോ പ്രകൃതികളിലും താലൂക്കുകളിലും കമ്മിറ്റികൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഞാനും എതോ ചില കമ്മിറ്റികളിലെ ഒരു മെമ്പറാണെന്നു് തഹശീൽദാർ എന്നോടു പറഞ്ഞു. ഈ കമ്മിറ്റികൾ ഉണ്ടെന്നല്ലാതെ അവരോടു് ആലോചിച്ചു വേണ്ടതു് ചെയ്യുന്നില്ല. പാർവത്യകാരന്മാരും തഹശീൽദാരുംകൂടി നിശ്ചയിക്കുന്ന സംഗതികളാണു നടപ്പിൽ വരുന്നതു്. ഇതു പരിതാപകരമായ ഒരു അവസ്ഥയാണു്. കൂടാതെ ഞങ്ങളുടെ ദിക്കിൽ പതിരു് താറാവിനു് കൊടുക്കുന്നതിനായി സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കുന്ന ഒരു പതിവുണ്ടു്. ഈ നെല്ലുവിതരണം വന്നതോടുകൂടി പതിരു് എങ്ങും കാണാതെയായി. നെല്ലിനെപ്പോലെ പതിരിനും വില കൂടിയിട്ടുണ്ടു്. ഇപ്പോഴം വിതരണം ചെയ്യുന്ന നെല്ലിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. M. Joseph]

കുറെ നെല്ല് ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്ന് ഈ സഭ മുമ്പാകെ കാണിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷേ സാധിച്ചില്ല. അളവിലും വളരെ കുറവുണ്ടാകുന്നു. കൊടുക്കുന്നതായ നെല്ലിൽ പകുതി പതിരും പകുതി മണലുമാണ്. വേറൊരു സംശതി ഗവണ്മെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാനുള്ളതു് എന്തെന്നാൽ ഓരോ പകുതിയിലും വിതരണം ചെയ്യുന്നതിന് ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന തഹശീൽദാരന്മാർ അവരുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരമുള്ള ചില കച്ചവടക്കാരേയാണ് ഏർപ്പാടാക്കുന്നതു്. ഇപ്രകാരം കച്ചവടം ചെയ്യുന്നതിന് പലരും ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിൻെറ രഹസ്യമെന്താണെന്ന് അറിയുന്നില്ല. അമിതാദായം അവർ എടുക്കുന്നു എന്നാണ് വിശ്വാസം. ആഹാരസാധനമില്ലാതെ ജനങ്ങൾ മരിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഇപ്രകാരം ജനദ്രോഹം ചെയ്യുന്നവർക്ക് വിതരണം ചെയ്യാൻ അവസരം കൊടുക്കരുതു്. ഓരോ കരകളിൽനിന്നും ന്യായസ്ഥന്മാരായ നേതാക്കന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുത്തു് അവരെ വിതരണം ചെയ്യാൻ ചുമതലപ്പെടുത്തണം.

PRESIDENT The honourable member knows perfectly that that was the intention of Government and that it was for that purpose that local committees were sought to be created, Whether they are functioning adequately or not, is a matter for discusson.

MR. JANARDANAN NAIR One question

PRESIDENT : You see you have not been able to persuade your friend to yield.

MR. C. M. JOSEPH: കമ്മിറ്റികൾ യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. ഇപ്രകാരം ആളായം എടുക്കാത്തവരെ കണ്ടുപിടിച്ചു വിതരണം നടത്താൻ അവരെ ഏർപ്പാടാക്കുന്നതായാൽ ഗവണ്മെൻറിൻെറ ഉദ്ദേശം യഥാർത്ഥത്തിൽ സാധിച്ചു എന്നു ഗവണ്മെൻറിനു കൃതാർത്ഥതയുണ്ടാകുമായിരുന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ അനുഭാവത്തോടുകൂടി ജനപ്രതിനിധികൾ കാര്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കും ജനപ്രതിനിധികളെപ്പോലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ജനങ്ങളോടു അനുഭാവമുണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. കുറേക്കാലത്തിനു മുമ്പു് മുൻസിപ്പാലിറ്റികൾ മുഖാന്തരം വിതരണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ പരാതികൾക്കു സാമ്പ്രം കുറവുണ്ടായിരുന്നു.

PRESIDENT : I remember that when the municipalities were distributing rice, I used to get as many complaints as I receive now.

MR. C. M. JOSEPH : വിതരണം സംബന്ധിച്ചു മേൽനോട്ടത്തിനായി ജനപ്രതിനിധികളെ നിയമിക്കണം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. KANNANTHODATHU JANARDANAN NAIR: ഏതെങ്കിലും കമ്മിറ്റിയിലുള്ള ഏതെങ്കിലും മെമ്പറന്മാർ വേറെ വല്ലവരുടേയും പേരുവച്ച് അവർ മുഖാന്തരം കച്ചവടം ചെയ്ത് ലാഭമടിക്കുന്നതായി മെമ്പർക്കറിയാമോ?

MR. C. M. JOSEPH : അങ്ങനെ വല്ല സ്ഥലത്തും ഉണ്ടായിരിക്കും. എന്റെ സ്ഥലത്തു എന്റെ അറിവിൽ അങ്ങനെ ഒന്നുമില്ല.

ഗവണ്മെൻറു വിതരണംകൊടുത്തിൽ വേണ്ട ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. KANNANTHODATHU JANARDANAN NAIR : I support the motion. My knowledge of the world of 1118 is only for four or five days. Therefore if there is anything inaccurate in my observation, I am confident that my colleagues on the right and on the left will kindly excuse me.

During the past one week I was travelling from one end of the State to the other and during my travel I could see some aspects of this question of distribution of foodstuffs. The first thing that I want to impress upon this House is in regard to the price that prevails at present. The price put down by Government is, on one side below 8 annas, while the prevalent prices are something more than a rupee invariably. I can assure you that in Nanjinad, which is the granary of Travancore, the price is just more than a rupee. In Neyyattinkara it is about Rs. 1 1/2 and no where in the State is it below a rupee per measure. I do not blame the officers who are entrusted with the task of distribution. What I want to impress upon the Food Grains Purchasing Officer and the Controller is that the whole system as at present practised, was done probably on a miscalculation of one or two salient points which were not very prominently considered. One is the fact that the price of an article of food, especially where it is also a money crop cannot be controlled when the price of other necessaries of life cannot be controlled. For example, I will take the case of Nanjinad, which is the granary of Travancore. There paddy is a food crop, as well as a money crop. If one has to send a child to school, if one has to purchase medicines, if one has to purchase clothes for himself, he has to sell his paddy. As such when the price of other commodities cannot be controlled and when it remains at a height to which it has shot up, it will be practically impossible to control the price of paddy alone; to keep it at the rate the Government has prescribed without considering this aspect.

Then I want to go into another problem. That is the distribution as it is at present carried on. It is done in one way in urban parts and in another way in rural parts. When people in the municipalities get to some extent adequate quota of rice, the rural areas do not get more

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kannanthodathu Janardanan Nair.]

than one nazhi or half a nazhi of rice per head per week, sometimes once in two weeks and in certain cases, once in a month. Nobody can get on without food. Why should such a distinction be maintained between the rural population and the urban population, the officials and the non-officials. It is bad justice to starve the rural population in contrast to the urban population, when it is remembered that it is the rural population who produce for the urban population. That is the situation as it exists on the one hand. On the other, there are people, for example, estate-owners of Travancore who are prepared to purchase paddy at high prices and hoard it. The price of paddy has thus gone as high as Rs. 80 per bag in some cases. There were no Government or private depots for the sale of rice or paddy for two months from Edavom and even when they are offered they are not adequate. So the rural population had to take recourse to black markets and purchase paddy at the rates fixed by the estate-owners in their frantic competition of purchase, in their necessity to procure adequate foodmaterials for their subsistance. My friend, Mr. Joseph was speaking about the committees that were organized to grapple with the problems of control and distribution. Sir, I can, without any hesitation, say from here that if at all in some rare cases any committees have been convened by some enterprising Tahsildar or Division Peishkar, those committees have not in any way contributed to the success of the food control and distribution work in the state. There were also allegations that some of the members of the committees took that opportunity to indulge in clandistine sales and other vagaries.

To add to these things, every province and every state is going ahead to create water-tight compartments between one state and another and between one province and another. If one state or province does not give permits for the transport of some food grain from that state or province, to another state or province, other states and provinces will begin to reciprocate in equal measure and prohibit such articles from their provinces or states from entering other provinces or states. That also I feel Sir, has contributed to a great extent, towards the failure of the control system. The only remedy that I can, at present, think of is a complete nationalisation of all the supplies and distributions, I mean by that that Government should take hold of all the rice and paddy produced in the state, allowing the growers what is just enough for wages, and seeds, and then distribute the whole on a ration card basis, not on a differential basis as is at present done, as between officials and non-officials and as between urban and rural population. With these words, I support the motion.

MR. K. P. KOCHUKORATHARAKAN : സർ, നെല്ല് എടുക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച് ഗവണ്മെൻറ് ഇപ്പോൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന നയം ശരിയാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. വസ്തുവിന്റെ തരം അനുസരിച്ച് നെല്ല് എടുക്കുക എന്നുള്ളതു് ന്യായമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. എന്നാൽ ഗവണ്മെൻറ് ഇപ്പോകാരം നെല്ല് എടുക്കുന്നതിൽ കീഴ്ഉദ്യോഗ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സ്ഥലമാരായ പ്രവർത്തികാരന്മാർക്കും മറ്റും ഡിസ്ക്രിഷൻ ഉപയോഗിക്കാനുള്ള സന്ദർഭം ഒരിക്കലും കൊടുക്കരുത് എന്നാണ് എനിക്ക് പറയുവാനുള്ളത്. അതു കർഷകരുടെ മേൽ കൈയേറ്റം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സന്ദർഭം ഉണ്ടാക്കുക ആയിരിക്കും. അടുത്തതായി എനിക്ക് ബ്ലാക്ക് മാർക്കറ്റിനെ സംബന്ധിച്ചാണ് പറയുവാനുള്ളത്. സാധാരണയായി നെല്ലിനെ ഒരു കൊല്ലത്തിൽകവിഞ്ഞു് ചീത്തയാകാതെ സൂക്ഷിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നും മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്ക് ഒരാൾ കുറെ നെല്ലും അരിയും വണ്ടിയിൽ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നപക്ഷം, അവൻ അതിനുള്ള കൺട്രോൾവില കൊടുക്കണം. അതിൽ അവനു വലിയ നഷ്ടം വരാനില്ല. അതുവരെയുള്ള വാഹനക്കൂലി മാത്രമേ നഷ്ടമാകുന്നുള്ളു. അതുകൊണ്ട് ബ്ലാക്ക് മാർക്കറ്റ് തുടരുകയല്ലാതെ നിൽക്കാൻ വഴിയില്ല.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: ഇപ്രകാരം കൊണ്ടുപോകുന്ന നെല്ല് മുഴുവൻ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും കണ്ടെടുക്കുന്നതിന് തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുകയാണ്.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : സർ, അപ്രകാരം നെല്ലും അരിയും വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന വാഹനങ്ങളെക്കൂടെ ഗവണ്മെൻറ് സീസ്സ് ചെയ്യണം എന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. അപ്രകാരമായാൽ വാഹനഉടമസ്ഥന്മാർ ഇതിലേക്ക് ഒരുമ്പെടുകയില്ല. അനീതി കുറയുകയും ചെയ്യും. ടാൻസ് പോർട്ട് നിന്നാൽ ബ്ലാക്ക്മാർക്കറ്റ് നിൽക്കും. ബ്ലാക്ക് മാർക്കറ്റ് നിന്നാൽ നാട്ടിലുള്ള നെല്ല് ഗവണ്മെൻറിനുതന്നെ കിട്ടും. അയൽപക്കത്തുള്ളവൻ അല്പം വല്ലതും കൊടുത്താലും അതു ക്ഷന്തവ്യവുമാണ്. ഗവണ്മെൻറ് ബ്ലാക്കമാർക്കറ്റിനെ ശക്തിയായി നിയന്ത്രിക്കണം. നെല്ലെടുപ്പ് സംബന്ധിച്ച് കീഴ്ദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അനുസരിക്കേണ്ട പല സംഗതികളെക്കുറിച്ച് പല സർക്കുലർകളും ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും അയച്ചിട്ടുള്ളതായി എനിക്ക അറിവുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവകാശം അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ അനാവശ്യമാണ് കാട്ടിക്കൂട്ടുന്നത്. ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറ് വേണ്ടതുടനെ ചെയ്യണമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. M. MACKAR PILLAI : സർ. ഇപ്പോൾ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന നെല്ലെടുപ്പ് പദ്ധതി വളരെ നല്ലതാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അതുകൊണ്ട് അതിൽ ഒരു ദോഷവുമില്ല. ഓരോ സ്ഥലത്തിന്റെയും രീതിയനുസരിച്ചാണ് കണ്ടെഴുത്തിൽ നിലങ്ങൾക്ക് പാട്ടം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആ പാട്ടം കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതിനും ഒരു പരാതിക്കും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. Mackar Pillai]

അവകാശമില്ല. ആലുവാ പകതിയിൽ ഇപ്പോൾ വലിയ കൃഷിക്കാർ ആണെങ്കിൽ അവരവരുടെ അറകളിൽതന്നെയാണ നെല്ലിട്ട സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവരിൽനിന്നാണ കരക്കമ്മറിക്കാക്ക നെല്ല വിതരണം ചെയ്യാനായി കൊടുക്കുന്നത്. അതുകാണ്ട നെല്ല നല്ലതായിതന്നെ ഇരിക്കും. എന്ന മാത്രമല്ല കുലിച്ചിലവുകളും മറും കറയുകയും ചെയ്യും. അതിനാൽ എനിക്ക വീണ്ടും പറയുവാനുള്ളത കണ്ടെഴുത്ത അനുസരിച്ച നെല്ല എടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആർക്കും യാതൊരു നഷ്ടവും വരാനില്ല എന്നാണ് എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ മലവെള്ളം ഇറങ്ങി കൃഷി നഷ്ടപ്പെട്ട എന്ന വരാം. വിരിപ്പുനിലങ്ങളാകുമ്പോൾ ഒരു തവണ നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ അടുത്തതവണയെങ്കിലും ശരിയായ വിളവു കിട്ടാതെയിരിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട ഇപ്പോഴത്തെ പദ്ധതി വളരെ നല്ലതാണെന്നാണ ഞാൻ വീണ്ടും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്.

MR. K. S. SEBASTIAN: Sir, I wish to speak in favour of the motion. I will begin with a story. There was once an old country Asan under the Gurukula system. He used to be paid for his services in paddy at the time of each harvest by his students. On one such occasion, some of his students thought of a clever plan. He had on the whole 100 students under his care in the school. On one occasion, a clever boy thought for himself like this. There are 99 other boys along with me in the school and so this time I would take one para of chaff for the Asan and mix it with the 99 paras of paddy, which will be brought by my school-mates and so it will pass undetected by the Asan. By a strange coincidence the other 99 boys who are also as clever as this boy thought of the same plan. So much so, on that momentous day when the paddy was to be collected, all these boys came to the poor old Asan with 100 paras of chaff. Then, finding that his own faithful students had so treacherously deceived him, the Asan began to curse and flog the students.

PRESIDENT: The Government also will be doing it up to a point

MR. K. S. SEBASTIAN: The experience of Mr. Damodaran Asan in the collection of paddy is certainly not so bad as that of the old country Asan referred to in the story. Not all the Proverthicars are such bad boys. Of course there have been some dangerous subordinates and they have been very severely dealt with by the Government. I do congratulate the Government for the deterrent steps taken by them in time.

A word about the distribution system that is going on in our locality. There is truth in all that has been uttered by the honourable member Mr. C. M. Joseph. We, the elected representatives of Changanacherry constituency have to account to the people there in regard to the food problem as well as other problems. The elected representatives are never consulted by the revenue authorities and it is a lament-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

able fact there are cases where the revenue officers join themselves with the merchants and carry on business and recommend for the issue of wholesale licenses. Stationery merchants and rubber merchants are being suddenly transformed into rice merchants and are trying to do the distribution of rice. Several people have approached me for recommendations for procuring licenses of this character. I do not understand why these capitalists should enter into this new business, unless it be that they could make a huge profit by exploiting the starving masses of the country.

MR. K. R. NARAYANAN: സർ, നെല്ല് എടുക്കണം; എടുക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ മൂന്നാണ്. ഏക്കറിന ഇത്ര, വിളവിന് ഇത്ര, സെറിൽമെൻറ പാട്ടപ്രകാരം ഇത്ര, ഇതിൽ വിളവിന് ഇത്രയെന്നുള്ളത് അത്ര ശരിയായ മാർഗമല്ല. ഏക്കറിന് ഇത്രയെന്നുള്ളത് തികച്ചും അപ്രയോഗികവും എത്ര ബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചാലും അപാകതയുമായ ഒന്നാണ്. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ ഗവൺമെൻറ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന സെറിൽമെൻറ പാട്ടപ്രകാരം നെല്ല് എടുക്കുകയല്ലാതെ വേറെയാതൊരു പോംവഴിയുമില്ലാ. അതിക്ഷോപം കുറഞ്ഞ മാർഗ്ഗങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുകയല്ലാതെ അതിക്ഷോപകരമായ മാർഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതു് ഒരിക്കലും നന്നല്ല. മേൽ പറഞ്ഞ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ അതിക്ഷോപം കുറഞ്ഞതു് സെറിൽമെൻറ പാട്ടപ്രകാരം നെല്ല് എടുക്കുകയെന്നുള്ളതാണ്. അവിടെ ഒരു ഒറ്റ തെറ്റു മാത്രംവരാം. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കൊള്ളരുതായ്മകൊണ്ടു് മീലപ്പോൾ അതിക്ഷോപങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. അനീതികരം പ്രവർത്തിക്കയില്ലെന്ന വിശ്വാസമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയോണം ഇതിലേക്കു മുമതലപ്പെടുത്തേണ്ടതു്. അപ്രകാരമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, നിയമസഭാസാമാജികന്മാരും മറ്റുപൊതുക്കാര്യപ്രസക്തരായ അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും യോജിച്ചു് ഉത്തരവാദത്തോടും മുമതലബോധത്തോടും കൂടി പ്രവർത്തിച്ചാൽ ഈ മാർഗത്തിൽ യാതൊരു തെറ്റും വരികയില്ലാ. ഇപ്രകാരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അവരാൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കമ്മറിക്കാരും പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്മാരും ഇക്കാര്യത്തിൽ ആത്മാർത്ഥവും അവിശ്രമവും ആയ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചാൽ ഐശ്വര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കാനും ക്ഷാമം കുറയ്ക്കുവാനും നമുക്കു സാധിക്കും.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: At this time when Government is putting forth Herculean efforts to assuage the food situation, the non-officials of the country have got a very sacred duty to perform. I think, Sir, that no man should be indifferent to the situation. However, when one rises to talk on this motion he finds diffidence and trepidation, for the problem is very difficult. But the Government has been doing a great deal and from the experience just obtained, the people also will be able to put forward certain suggestions, for, Sir, these transactions or arrangements, whatever they be, are characterised by the utmost good faith. If anybody questions the good faith of the Government or if any Government Officer questions the good faith of the non-official, I should be exceedingly sorry, I hope, Sir, that each type understands the other. The difficulties have been great. I do not want to say much in detail. I would only make a passing reference that the whole thing is something like the Penelope's web Things go on and yet nobody is benefited. That seems to be the situation notwithstanding the great efforts which are being made. I wish to suggest one way out of the difficulty. The Government of Travancore have always been valuing the co-operation of non-official agencies in the performance of difficult duties, even in administrative work and very much more in legislative work. The officer is a man who is dressed with authority. He may not know the people of a particular locality. He may not have any influence there apart from his official position. So that at this time of dire necessity Government must indent upon the willing co-operation and the services of non-official bodies. In that case the trouble might be minimised. The Proverthicars, Tahsildars and even higher officers must see that the suggestions given by the non-officials of respectability and influence are followed. They know the country. Therefore I am for Government considering a scheme by which efficient control is vested in a body of non-officials with real power and not merely nominal power.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: Sir, I have the privilege to represent the Tiruvella taluk the population of which is just a little below four lakhs. I can speak without any fear of contradiction that the purchase of paddy there was conducted very successfully and to the utmost satisfaction of all concerned, on account of the good words, persuasion and honest and sustained endeavours of the Tahsildar of Tiruvella taluk and his subordinates. Our Tahsildar was able to collect more paddy than anybody could have done under the existing conditions. There has not been any serious complaint in regard to the purchase there.

But there are some difficulties and inconveniences experienced by the people in regard to distribution. But I can assure you, Sir, that it is not really on account of the defect in the method of distribution or on account of any malpractices on the part of the Tahsildar or his subordinates. The quantity of food materials supplied to the taluk is very, very inadequate in comparison with the population there. May I ask one question? We hear so many complaints about Tahsildars and other officers. May I ask whether any special

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

treatment or encouragement was accorded to such of the officers who have been doing their work successfully and to the best satisfaction of the Government? I wish to make it perfectly clear that such officers must be adequately encouraged and rewarded. I would suggest that in the matter of allocating the quota of food materials to different taluks, the population of each taluk should be taken into consideration and that should certainly be the criterion for the fixation of the total quantity for each taluk.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: Sir, I have no doubt that the prohibition of private sales of paddy should be made very absolute and more effective. The owners of paddy will not be able to keep it without selling for a long time, say for more than one year.

One thing which I wish to say about the settlement pattom is that it appears to me that the system of paddy collection based on it will be sometimes disadvantageous. That basis though simple and attractive prima facie is often deceptive and defective. When the Jenmi Kudiyan Act was under consideration, Mr. Damodaran Asan and myself happened to be members of a select committee which had to enquire into the settlement pattom to see whether in the place of michavarom the settlement pattom minus settlement karom would be a reasonable amount as suggested by jenmi members and generally considered as acceptable at first sight. The committee travelled throughout the State, examined thousands of karom documents, compared them with the settlement register, and found out that that suggestion was not at all workable. In cases where 100 paras of paddy was found to be the michavarom in the document, if the new figure based on settlement pattom were adopted, in some cases the resultant quantity would be 1,000 paras and in others zero or even less than that, that is, a minus quantity. That was the experience which we gained as a result of the examination of several documents along with the settlement register. I mention that fact here just to give a warning to Mr. Asan.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: Sir, the food control work was undertaken by Government as they had no other alternative and you have been pleased to explain that to the House. At that time it was fully realised that the purchase work is a task of great magnitude in which there is some scope for abuse. The quantity to be purchased had to be ascertained and the purchase had to be effected without causing any inconvenience or loss to the persons who sold their stocks. For this purpose, it was also realised that, it will not be possible for the Government to work single handed and so they requested the co-operation of the non-officials on all available occasions. I may say in this connection that soon after my appointment as Food Grains Purchase Officer, I visited 28 out of 30 taluks. Before actually going to these places I had written to the Tahsildars of the respective taluks for giving previous notice to the members of the taluk committees and local committees and to all those persons who are interested in the purchase of paddy.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: സർ, താലൂക്കുകമ്മറിക്കാക്കും കരക്കമ്മറിക്കാക്കും മറ്റും നോട്ടീസു കൊടുത്തു എന്നു പറഞ്ഞതു ഏതു വഴിക്കാണെന്നു അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം ?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: I have already stated that I had written to the Tahsildars to give notice to the respective committee members and to inform the public generally by pasting notices in the taluk offices as well as pakuthi cutcherries. I may submit that wherever I went I met hundreds of people.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: May I know from the honourable member speaking for Government whether this kind of issuing notice is considered adequate by the Government of Travancore?

MR. A. S. DAMODARAM ASAN; In such matters, this is the only possible means. We write to the various Tahsildars about the programme of our circuits.

PRESIDENT: Probably the idea is that members of the Legislature should also be informed about the circuits.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN I had written to the Tahsildars to inform the public including the members of the Legislature about my programme.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: I did not get any information.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: If Mr. Tharakan had informed me about that, I would have made enquiries and obtained the explanation of the Tahsildar concerned.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: Probably Mr. Tharakan might not have known the fact of Mr. Asan writing to the Tahsildar.

MR. M. BHASKARAN NAIR (*Neyyattinkara* cum *Trivandrum*): May I know whether the Proverthirars were responsible for the formation of the kara committees?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: No, Sir. Kara committees were constituted by Tahsildars in consultation with the members of the Legislature When I went to Nagercoil it was reported to me by Mr. Sivathanu Pillai and other members of the Legislature that the committees were constituted without consulting them and that such committees were not likely to function properly. Immediately, I called the Tahsildar and issued instructions to reconstitute the committees in consultation with the members of the Legislature so that the public co-operation is obtained by the Government. I may submit that even that re-constitution has not very much helped us.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam* cum *Vilavankode*): സർ, ഇവിടെ വച്ചു ഇതു ദോഷ്യം വന്നാൽ താലൂക്കുകളിലും മറ്റും ചെല്ലുമ്പോൾ എതു ദോഷ്യം വരുമെന്നാണു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: Probably Mr. Kesava Pillai does not distinguish between "ഭൊയ്യം" and earnestness.

MR. T. C. KESAVA PILLAI: Sir, I take objection to that statement.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN. That is what has happened with regard to co-operation of the public in this matter. Wherever there was an occasion I have requested personally that the public must come and help us. When it is known that it is the Proverthicars who will have to deal with the people in the locality and that there will be only very few occasions for the high officials to supervise their work, it is the local people that ought to have helped Government in fixing the quantity to be purchased as well as preventing abuses. I may submit that many questions were put to me by the people who came to meet me about the functions of the committee. I said that the committees can help the Proverthicars and other officers in effecting purchase, supervise the work conducted by the Proverthicars and Tahsildars and report to Government if there were any abuses. I may also submit that whenever complaints have been received in regard to the corruption or abuses by any of the Tahsildars or his subordinates, action has been taken by the Government and suitable punishments given so that it may act as a check to other officers. The honourable member Mr. Joseph was saying that no information was given about my visits. I may submit that whenever I visited Changanacherry there were always 300 to 400 people in the Taluk Cutcherry to make some suggestion or other to me.

MR. C. M. JOSEPH: കുറ്റ്യാടത്തിനു ഒരു ലൈസൻസ് (അനുവാദം) തരണമെന്നു ചോദിക്കാൻ വന്നവരല്ലാതെ മറ്റാരെങ്കിലും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നോ?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: At that time I had nothing to do with the distribution of rice and issue of licenses. I was then only the Purchase Officer. Now I am here by accident to answer questions relating to distribution.

The next point raised by Mr. Narayana Kurup was in respect of settlement pattom and he said that 15 paras per acre may be realised and that Government may wait in their granaries for the people to bring their stocks of paddy and sell them to Government. I may submit that it is impracticable to collect paddy like that. I am sure that Mr. Kurup himself will not be able to give 15 paras of paddy per acre from paddy fields in Shertallai taluk which he represents as well as from the many Kari lands in the Ambalapuzha taluk. (Mr. T. P. Velayudhan Pillai: hear, hear.) There is no good is saying that the rate can very easily be fixed. I may assure the House, with my experience of the world, that not even 50 per cent of the people will deliver their quotas of the food crops at the Government granaries. That is not practical. As the honourable member Mr. Velayudhan Pillai suggests, there may be cases where crops might have been damaged and in those cases the owners of such lands would not be

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. S. Damodaran Asan.]

able to give even 15 paras per acre. Who is to decide whether the crop is damaged or not? Who is the officer to exercise any discretion in such matters? When it is a question extending to the whole of Travancore, it will not be possible for either the Food Grains Purchase Officer or the Additional Assistant Peishkars to make local enquiries and exercise discretion based on such enquiries in the matter of collection.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Is the discretion to be left to the Masappadis?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: This is the first time that the Masappadis come in. Hence I will continue. I am glad to find that most of the members are for the purchase on the basis of the settlement pattom.

It has been suggested by the honourable member Mr. Velayudhan Pillai that officers doing good work should be encouraged. You yourself, Sir, observed that just as Government punishes officers for irregularity, they will only be glad to give encouragement to those who do good work.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: What is the sort of encouragement that is given to very honest officers who have done their utmost?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: Now it is too early to say that. We have only started collecting statistics. Even the collection is not complete. We have yet to get the necessary information.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHN PILLAI: May I know his experience with regard to the co-operation of the non-official representatives so far as Tiruvalla taluk is concerned?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: I wish it were so in every taluk.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: He is not the only member representing Tiruvalla.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: I mean all the members representing Tiruvalla except my friend Mr. M. R. Narayana Pillai.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: In the G. O. of 1943 there is a specific provision for the formation of the committees. The Convener is mainly responsible for all work in connection with the distribution of paddy in all the areas concerned. It was suggested at the Food Advisory Committee last time that these committees should be reconstituted. Government have already taken steps on that recommendation. We have 1024 local committees constituted now. I do not say that they are all properly functioning, as I am afraid that some of them are not discharging their duties satisfactorily.

The motion was lost as the time allotted for the demand had expired.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly